

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА
Кафедра корейської філології

Курсова робота
з іноземної філології/перекладознавства на тему:

АНТОНІМИ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студента групи Пкор 20-20
факультету сходознавства
денної форми навчання
Освітньо-професійної програми:
Корейська мова та література і переклад,
західноєвропейська мова
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.06 Східні мови та літератури
(переклад включно)
Пропста Максима Анатолійовича

Науковий керівник:

д.ф. Поздняков Кирило

Допущена до захисту
« ___ » _____ року

Завідувач кафедри

(підпис)

(ПІБ)

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ.....	3
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1 АНТОНІМІЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	
1.1 Загальні поняття антонімії, види протилежностей та їх приклади в корейській мові.....	6
1.2 Класи антонімів.....	8
1.3 Поняття антитези та її використання в корейських прислів'ях.....	10
1.4 Використання антонімії на прикладі віршів корейських поетів.....	12
Висновки до Розділу 1.....	13
РОЗДІЛ 2. АНТОНІМИ В ПЕРЕДАЧІ СЕМАНТИКИ ПРОТИЛЕЖНОСТІ	
2.1 Антонімія в лексиці.....	14
2.2. Стилiстичні функції антонімів.....	17
2.3 Антонімія з такими явищами, як синонімія, полісемія.....	18
Висновки до Розділу 2.....	28
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

грец. – грецька мова

лат. – латинська мова

т.д. – і так далі

пр. – порівняйте

мед. – медичні терміни

літ. – літературні терміни

лінгвіст. – лінгвістичні терміни

Вступ

Антоніми або слова з протилежним значенням, стали предметом лінгвістичного аналізу порівняно недавно і інтерес до вивчення антонімів помітно зростає.

В основі антонімії лежить асоціація за контрастом, яка відображає істотні відмінності однорідних за своїм характером предметів, явищ, дій якостей і ознак. Антонім є ще однією з найважливіших лінгвістичних універсалій, одне з істотних вимірів лексико-семантичної системи різних мов.

Актуальність дослідження.

В останні роки увагу лінгвістів і культурологів все більше привертають до себе проблеми співвідношення мови і культури, зв'язку мови з соціальним і духовно-культурним контекстом часу, а також взаємозв'язку людини і культури в сучасному суспільстві.

«Універсальність антонімії пояснюється характером людського мислення, відбиває об'єктивні зв'язки і закономірності реальної дійсності »

Проблема антонімії як предмета наукового дослідження в лінгвістиці має недовгу, але насичену історію. На початковому етапі проведена каталогізація одиниць, які в 1826 р Н.Ф.Калайдовіч назвав антонімами. Уже в середині ХІХ в. з'явилися перші словники антонімів, але тільки в 50-і роки ХХ століття починається широке наукове дослідження явища антонімії. У 70-80-ті роки ХХ ст. антоніми досліджувалися в структурно-семантичному і функціональному аспектах. Психологічне трактування антонімії (Брудний А.А., Родичева Е.І.) ґрунтувалася на методі асоціативного експерименту, що звертало увагу дослідників на семантичну структуру антонімів.

Тема дослідження виходячи з вищезазначеної актуальності тема нашого дослідження є «Антоніми в корейській мові».

Мета дослідження полягає в аналізі антонімів, їх видів, класів та використання в корейській мові.

Поставлена мета передбачає вирішення наступних завдань:

- визначити поняття «антонім», виявити особливості, структуру, та функціонування;

- з'ясувати та проаналізувати антоніми в передачі семантичної протилежності на прикладі художніх текстів і паремій, їх стилістичні функції.
- використання антонімів в лексиці
- розглядання антонімії з явищами синонімії та полісемії

Об'єктом дослідження виступають антоніми.

Предметом дослідження є структурні та функціональні особливості антонімів.

Матеріалом дослідження слугували тлумачні словники корейської мови, , корейсько - російські словники та підручники корейської мови, статті, художні тексти та збірники віршів.

Методи дослідження.

Відповідно до цільових настанов, у роботі були застосовані такі методи: аналіз, систематизація, індукція та дедукція.

Новизна роботи полягає в детальному розборі антонімів, їх аналіз, а також розгляд особливостей функціонування антонімів в передачі семантики протилежності.

Практичне значення роботи полягає у можливості застосування практичних результатів роботи у викладанні таких дисциплін як: «Корейська мова», «Лексикологія корейської мови». Результати, отримані в ході дослідження, можуть бути використані в практичних заняттях з корейської мови.

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, анотацій, списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1 АНТОНІМІЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

1.1 Загальні поняття, види протилежностей та їх приклади в корейській мові.

Отже головним при визначенні антонімії є поняття протилежності, розкриття його філософського, лексичного і лінгвістичного змісту.

У семантичному полі, тобто в упорядкованому безлічі мовних одиниць, об'єднаних загальним (інваріантним) значенням, антоніми тісно взаємопов'язані НЕ тільки один з одним, (наприклад, **뚱뚱 하다** - товстий, **여윈** - худий), а й з іншими категоріями лексичних одиниць: синонімами **살찐, 뚱뚱 하다** (товстий) - **여윈, 초 체하다** (худий), лексичними конверсіями **그는 더 여윈 입니다. 그는 더 살찐 입니다.**

Істотні з точки зору людської практики відмінності в предметах і явищах об'єктивного світу знаходять відбиття у мові як протилежність. Протилежність існує антилогічні що відображається нашою свідомістю світі саме як істотна відмінність, яке може бути виражено в мові як засобами спеціальних номенклатур, так і особливими словами-антонімами.

Так, наприклад, різна температура людського тіла може бути передана в градусах на шкалі термометра (35,4 -36,6 - 39,8), але вона може бути позначена і якісними дієсловами (**낮은 온도** - низька температура, **정상 온도** – нормальна температура, **높은 온도** - висока температура). Таке позначення передбачає певну оцінку означального з точки зору прийнятої норми. Оціночна кваліфікація означального дає підставу усвідомити слова низька – висока (Температура) як протиставні за значенням. У нашому повсякденному житті подібні оцінки - звичні стандарти: **싼 - 비싼 (책)** - дешева - дорога (книга), **추운 - 더운 (날씨)** - холодна - спекотна (погода).

Аналогічним чином уповільнення і прискорення за своєю суттю лише відмінність в швидкості, зміна в русі, які виділяються і осмислюються як протилежності з певної точки зору. Логічну основу антонімії утворюють протилежні видові поняття. Вони входять в обсяг родового поняття, яке відображає єдину і разом з тим диференційовану і «роздвоєну» сутність: **까만 - 하얗 (색)** - чорний – білий (Колір), **무거운 - 가벼운 (무게)** - важкий - легкий (вага).

Розрізняються два види протилежності: контрарності (від лат. *Contrarius* - протилежний) і комплементарний (від лат. *complementum* - доповнення).

Контрактна протилежність виражається видовими поняттями 'X' і 'Y', між якими можливо, третє, середнє 'Z' і які не тільки заперечують одне одного, але і характеризуються своїм позитивним змістом: 어린 - 초로 - 늙은 (молодий - літній - старий).

Комплементарна протилежність представлена видовими поняттями 'X' і 'Y', вони доповнюють один одного так, що неможливо ніяке третє, середнє поняття: 진리 - 불성실 - правда - брехня. Заперечення одного з них дає поняття іншого. Кожне з таких понять характеризується також своїм позитивним змістом на відміну від суперечливих понять типу 어린 - 초로, де друге видове поняття негативно за своїм характером і невизначено. В силу цього таке протиставлення утворює протилежності і не є логічною основою антонімії. Щоб висловити щирі протилежності, другий член протиставлення повинен бути конкретизований, позначений більш виразно.

Протилежні видові поняття на відміну від суперечних визначають межу прояви якості, властивості, дії, які визначаються тим чи іншим родовим поняттям. Вони утворюють логічну модель справжньої антонімії. Логічна модель протилежності є необхідним, але не достатньою умовою лексичної антонімії: вона стає в мові моделлю антонімії тільки у слів, що позначають якість (в широкому сенсі цього слова), що виражають проти спрямованість дій, станів, ознак, властивостей, а також деяких інших лексичних одиниць. Облік природи і особливостей семантики мовних одиниць дозволяє обмежити антоніми від інших протиставлень слів, які не утворюють антонімії.

Основний масив протиставлень, що представляють ядро антонімії, утворюють слова, значення яких сприймаються як позначення якості: 착한 – 악한 (Добрий - злий), 들어가다 - 나가다 (увійти - вийти), 주다 - 가지다 (дати - взяти). Всі лексичні одиниці, які виражають антонімію, виявляють загальну (Інваріантну) ознаку - граничного заперечення в тлумаченні одного з антонімів:

어린 - 늙은, тобто гранично «немолодий»; 진리 - 불성실, тобто «не так»; 시작 하다 - 끝내다, тобто «Не починати».

Таке заперечення гранично за своїм характером, тому що дієслова позначають діаметрально протилежну дію.

Семантична класифікація антонімів ґрунтується на вираженому ними типі протилежності. Залежно від характеру позначуваній протилежності антоніми об'єднуються у відповідні класи.

1.2 Класи антонімів

1. Антоніми, які виражають якісну протилежність.

Широко представлені в мові слова реалізують протилежність і виявляють градуальні (ступінчасті) опозиції, що дають уявлення про поступову зміну якості (властивості, ознаки):

쉬운 (легкий) - 안 어려운 (не важкий, середньої складності);

안 쉬운 (не легкий) - 어려운 (складний, важкий);

어린 (молодий, юний) - 초로 (літній, середніх років) - 늙은 (старий)

Антонімічні слова, що виражають прояви якості, виявляють симетричні відносини, витікають один від одного в парадигмі на однаковій семантичній відстані від точки відліку.

Розглянемо це на прикладі цієї таблиці:

추운	시원한	정상	따뜻한	더운
-2	-1	0	1	2
холодний	прохолодний	нормальний	теплий	жаркий

Особливої зауваження вимагають в зв'язку з цим дієслова якості з часткою 안, що не виражають дійсної антонімії. Логічно вони ґрунтуються на запереченні вихідного поняття:

어려운 - 안 어려운 (важкий - не важко),

쉬운 - 안 쉬운 (легкий - чи не легкий) завдяки тому, що поняття "не важкий» займає в цьому полі простір укладений в зоні «важкий», відповідне йому «неважкий» зміщується в бік і наближається до іншого крайнього члену парадигми – слову «Легкий» (виражає відповідне поняття «легкий»). Навпаки «легкий» по тих же самих причин тяжіє до лексичної одиниці «важкий».

Градуальна позиція може бути представлена лише трьома словами:

새로운 - 낡아 빠진 - 낡은 (новий - поношений - старий)

큰 - 크지 않은 - 작은 (великий - не великий - маленький)

З наведених прикладів видно, що 안 виражає не тільки просте заперечення, але і протилежність.

Необхідно підкреслити, що такі антоніми утворюють в лексичній системі цілі семантичні мікро поля, в яких реалізуються та чи інша оцінка.

2. Антоніми, які виражають додатковість. (Компліментарність)

У цей клас об'єднуються порівняно невелика кількість слів, виявляють комплементарну протилежність. Шкала протиставлень представлена тут всього двома протилежними членами (якщо звичайно не вважати синоніми, які доповнюють один одного до цілого). Заперечення одного з таких антонімів дає значення іншого тому між ними немає нічого середнього, наприклад, 안 건강한 (не здоров'я) означає 병든 (хворий).

Цей тип семантичного відношення виявляється в таких протиставленнях як: 살고 있는 - 죽어 있는 (живий - мертвий), 되다 - 안 되다 (можна - не можна), 잉생 - 죽음 (життя - смерть), 전쟁 - 평화 (війна - мир).

Вираз компліментарності передбачає класифікуючий, обмежувальний характер семантики антонімів.

3. Антоніми, які виражають протилежну спрямованість дій, властивостей і ознак.

Це векторна протилежність антонімів, заснована на логічно протилежних поняттях.

Векторна взаємо-протилежна спрямованість слів - широко поширене явище в лексиці, що охоплює велику кількість мовних кордонів. Векторна протилежність представлена дієсловами дії, іменниковими прислівниками,

прийменниками, дієсловами якості.

들어가다 - 나가다 - входити - виходити

흰 해지다 - 어두워 지다 - світати - темніти

옷 을 입다 - 옷 을 벗다 - одягати - знімати

매다 - 풀다 - зав'язувати - розв'язувати

결혼 하다 - 이혼 하다 - одружитися – розлучатися

위에 - 밑에 - зверху - знизу

전에 - 후에 - до - після

Суттєве значення має наукове уявлення не тільки про класифікацію основних типів антонімічних слів, але і їх характерні синтаксичні та семантичні властивості.

Аналіз вживання антонімів показує, що таким лексичним одиницям властива ступінь високої зустрічальності в тексті. Таке вживання виявляється найбільш характерним. Воно розкриває основний зміст антонімії як протилежності, граничного заперечення всередині однієї сутності. З семантичної точки зору антоніми характеризуються подібними однотипними значеннями, гранично протиставленими один одному «позитивним» і «негативним» компонентами по одній істотній диференціальній ознаці.

1.3 Поняття антитези та її використання в корейських прислів'ях.

Протиставлення є одним з основних властивостей прислів'я, так як воно відображає специфічну особливість людської свідомості пізнавати навколишній світ через зіставлення предметів і явищ об'єктивного світу. Головним способом об'єктивації протиставлення є лексична антонімія.

У художньому тексті за допомогою контрасту здійснюється сильний художній вплив на слухача-читача, з апеляцією до його чуттєвої сфери. Контраст знаходить своє вираження тільки у відносно закінченому висловлюванні, що здійснює художній вплив в тому аспекті, який вибирає автор.

Окремим випадком контрасту є стилістичний прийом антитези. Термін «антитеза» в словнику-довіднику лінгвістичних термінів розглядається як стилістична фігура, що служить для посилення виразності мовлення шляхом різкого протиставлення понять, думок, образів. Термін «антитеза» з грец. (antithesis), що означає протиставлення. Згадки про антитезу містяться у всіх посібниках з риторики і стилістики. Античні вчені розглядали її як надзвичайно ефективний ораторський прийом, що допомагає добитися сильного впливу на слухачів. Французький лінгвіст А.Альбано відносив антитезу до найбільш характерних прийомів абстрактного або «інтелектуального» стилю, вважаючи, що антитеза полягає в протиставленні одна одній думок з метою їх підкреслення.

Ш.Баллі, уточнюючи і поглиблюючи цю думку, писав, що «антитеза в найширшому сенсі цього слова - не що інше, як продовження і розвиток властивої людському розуму тенденції до протиставлення понять. Антитеза є переконливим прикладом того, що стильові прийоми відтворюють і «естетизують» природні тенденції мови». Антитеза визначається як стилістична фігура, яка будується на протиставленні порівнюваних понять (предметів, явищ, ознак), що реалізується на рівні словосполучення, пропозиції, фрази. Підкреслюється, що лексична основа антитези - антонімія, синтаксична - паралелізм конструкцій. Як зазначено в визначенні, антитеза має мовну основу в вигляді її основного лексичного матеріалу антонімів.

Мовна сутність антонімії полягає в семантичній протиставності, протилежності.

У будь-якому корпусі прислів'їв найчисленніший розряд складають вислови, побудовані за принципом антитези. Відомо, що лексичним маркером антитези є антоніми. Антитеза як стилістичний прийом широко поширена в народній поетичній творчості, наприклад в корейських прислів'ях: «가는 말이 고와야 오는 말이 곱다». Якщо слово яке виходить красиве, то і слово яке приходить у відповідь теж красиве. Український еквівалент даного прислів'я: Який привіт, така відповідь. Або російський еквівалент: Каков привет, таков ответ.

При цьому слова, що представляють протиставлювані поняття, в лексичній системі мови можуть бути пов'язані різними відносинами. Це можуть бути загальномовні або узуальні антоніми (добро-зло, свій-чужий, солодкий-гіркий, легко-важко, почати-закінчити і т.д.), але частіше відносини між протиставленими в прислів'ї словами носять більш складний характер, і їх семантичний зв'язок не може бути підведений під суворе поняття лексичної антонімії, тобто це можуть ще бути і контекстуальні антоніми (мати-мачуха, вовк-брат, молоко-вода, вода-вогонь, вода-вино, ніч - день і т.д.).

1.4 Використання антонімії на прикладі віршів корейських поетів.

Крім фразеологічних одиниць антоніми використовуються як яскравий виразний засіб і в художньому мовленні. Письменник бачить життя в контрастах, і це свідчить не про суперечливість, а про цілісність сприйняття ним дійсності.

Так у віршах корейського поета Хан Йонг Уна можна зустріти досить звичні, хоча і контекстуальні антоніми: Ти - мандрівник, а я - паром. Також можна виявити своєрідну антитезу: Любов пряма - любов непряма в вірші «Розлучення». Яскраве протиставлення: Золото ранку і чорний шовк ночі - у вірші «Розлучення - творець краси».

При вивченні лексичної антонімії дослідники виходять перш за все з парадигматичних відносин між словами і спираються на семантичні властивості протиставлених слів і їх тлумачення. Синтагматичні відносини антонімів (перш за все їх часта спільна зустрічальність в тексті) виявляються на другому плані з тієї причини, що це властивість набагато важче врахувати, воно не носить систематичного характеру і не може служити повноцінним критерієм антонімії. З цієї точки зору особливий інтерес представляють тексти антитетичних прислів'їв, в яких есплікується протилежність порівнюваних понять і які тому можна вважати діагностичними для вивчення різних видів антонімії, та інших відносин протиставлення і способів їх лексичного вираження.

Прийнятий підхід до розмежування антонімії, контрасту і подібних до нього явищ підкріплюється використанням методу опозицій. Антонімічна опозиція представляє зареєстровану словником лексичну пару, що володіє загальним для обох членів опозиції ознакою, а також відмітними взаємно протилежними ознаками.

Проявляючись в художньому тексті, який містить велику кількість різноманітних елементів, що знаходяться в різних зв'язках один з одним, багатовимірною контрастною опозицією ґрунтується на взаємодії власне мовних і стилістичних опозицій, таких як оксюморон і антитеза. Мовні опозиції системні, а стилістичні опозиції включають як системні протиставлення лексичних одиниць, так і контекстно-обумовлені опозиції, члени яких сприймаються як одні проти одних тільки в даному контексті. Компоненти таких несистемних опозицій виявляють досить віддалену ступінь протиставності. Зв'язок між ними не імплікується однозначно, як, наприклад, в антонімічній опозиції, а відновлюється з комплексу тематичних відносин,

суб'єктивно-авторської оцінки інших факторів. Можливість варіацій обумовлена і тим, що в мові може бути реалізовано те, що закладено як потенція в системі мови.

Властивість антонімії притаманне в першу чергу предикатній лексичній, тому найбільш численні приклади антонімів складають дієслова руху і дескриптивні дієслова.

가는 세월 에 오는 백발 이다 - Час йде, сиве волосся приходе.

고와도 내 님 이요 미워도 내 님 이다 - Хоч люблю, хоч ненавижду, а все одно для мене рідна людина.

Висновки до Розділу 1

Отже ми дійшли до таких висновків: текст прислів'я підходить для аналізу антонімії, оскільки експлікує понятійну опозицію. Лексична антонімія являє собою один з видів антитези в прислів'ях. Вони обидві висловлюють механізми категоризації предметів і осмислення світу відповідно до домінуючих стереотипів і прагматичної (етичної, нормативної, виховної) орієнтації. Є безліч прикладів, коли антонімічні пропозиції складають основу побудови прислів'їв в корейській мові.

Окремим випадком контрасту є антитеза, мовною базою якої, виступає її основний лексичний матеріал слова - антоніми. Антитеза є стилістичним прийомом, в якому різке протиставлення понять і образів створює контраст. Антитеза визнається структурно-семантичним принципом організації художнього тексту, який базується на протиставленні мовних елементів різних рівнів текстової організації.

Лексичним маркером антитези є антоніми. Дискурсна реалізація антонімів розглядається як складова мовної діяльності. Особливу значущість для Прагмалінгвістичного аналізу антонімії мають прислів'я. Поряд з антонімами мовними, регулярно використовуваними (тобто загальноновживаними, звичайними, узуальними) в антонімічних відносинах в певній мовній ситуації, в тому чи іншому контексті можуть виявитися слова, які в звичайному вживанні не висловлюють протилежні значень, тобто кордони індивідуально-мовної антонімізації набагато ширше мовної. Подібні протиставлення не знаходять, як правило, відображення в словниках, залишаючись фактом мови.

РОЗДІЛ 2. АНТОНІМИ В ПЕРЕДАЧІ СЕМАНТИКИ ПРОТИЛЕЖНОСТІ

2.1 Антонімія в лексиці

Термін – протилежність широко використовується в різних областях науки. Протилежність в філософії і логіці трактується як розвинена до межі відмінність предметів, ознак, процесів однієї сутності. Протилежність стосовно антонімії характеризується тим, що її утворюють протилежні, але не суперечні видові поняття в межах деякого родового поняття. Логіко-філософська модель протилежності знаходить свою інтерпретацію в системі будь-якої мови, тобто існуюча протилежність предметів, явищ, процесів відбивається в значеннях слів. У мові ж - протилежність знаходить відображення в антонімії.

Антонімія, відображає суттєву сторону системних зв'язків у лексиці, охоплює слова, одні проти одних за значенням: правда - неправда, добрий - злий. Сучасна лексикологія розглядає синонімію і антонімію як крайні, граничні випадки взаємозамінності і протилежності слів за їх змістом. При цьому якщо для синонімічних відносин характерна семантична подібність, то для антонімічних - семантичне розходження.

Існування антонімів у мові обумовлено характером нашого сприйняття дійсності у всій її суперечливій складності, в єдності і боротьбі протилежностей. Тому контрастні слова, як і позначені ними поняття, тісно зв'язані між собою. Слово *добрий* викликає в нашій свідомості слово *злий*, *далеко* нагадує про слово *близько*, *прискорити* - *уповільнити*.

Антонімізуються назви таких явищ і предметів, які співвідносно, належать до однієї і тієї ж категорії об'єктивної дійсності як взаємовиключні поняття. З цього виходить що антоніми не тільки взаємно заперечують, але, в той же час, і припускають один одного.

Антонімічні відносини «являють собою найсильніший» тип парадигматичних відносин, антоніми просто немислимі один без одного. Вони можуть бути зрозумілі тільки одночасно»

У сучасній науці явище антонімії розглядається як особлива додаткова характеристика лексичного значення слова.

Серед питань, пов'язаних з дослідженням антонімії, особливий інтерес представляє питання про критерії антонімічності. У лінгвістичній літературі дане питання вирішується неоднозначно, хоча дослідники в цілому виходять з виділення одних і тих же ознак: протилежність значення, регулярна відтворюваність в антонімічних контекстах, однакова лексична сполучуваність.

Для визначення антонімічності слів використовуються наступні критерії:

1) антоніми, слова з протилежними значеннями, розрізняються за висловом протилежності, яка передбачає одночасну тотожність в якомусь відношенні, наприклад: 크다 - 작다 (протилежність виражена контрарним запереченням A-A: «Значний / незначний по величині, за розмірами»; тотожність A = B: обидва антоніми позначають величину, розмір);

2) антоніми регулярно вживаються в типових синтаксичних конструкціях у взаємо протиставленні:

«미워하고 사랑하는 마음만 멈춘다면»

Якби тільки ти зупинив би ненависне і любляче серце - конструкція має формулу «і A, і B»;

«이 비가 우리의 범회에는 방해가 될지 모르지만 자연의 조화를 위해서는 다행이라는 생각이 듭니다»

Цей дощ, можливо, для нашого режиму є перешкодою, але для гармонії в природі, я думаю, цей дощ - щастя. - конструкція має формулу «X не є A, а, навпаки, B»;

3) антоніми мають однакову сферу лексичної сполучуваності:

새 옷 новый одяг — 현 옷 старий одяг,

돈 벌다 заробляти гроші — 돈 쓰다 витратити гроші;

4) антоніми в основному позначають якісні ознаки:

넓다 — 넓다 , 넓다 — 좁다 .

5) антоніми становлять лексичні поля;

6) утворюють словотвірні гнізда:

즐겁다 , 즐겁게 , 즐거움 , ↔ 슬프다 , 슬프게 , 슬픔 .

Ці критерії апробовані в теорії, в лексикографії та визнані релевантними. Водночас специфічною властивістю антонімів є лише протилежне значення, інші ознаки притаманні й іншим групам слів. Так в типових синтаксичних

конструкціях можуть протиставлятися не тільки антоніми, а й синоніми, наприклад:

집이 아니고 택이다 , також пароніми 켜 주세요 , 꺼 주세요 .

Антонімічна опозиція - це лише один з різновидів протиставлень мовних явищ, пр. опозиції букв (звуків): 달 - 딸, 손 - 선, і тому вона не може служити надійною диференціальною ознакою антонімів.

Не є достатньо надійним і критерій однаковості сфери лексичної сполучуваності, бо для багатьох антонімів така сполучуваність неможлива, що пояснюється специфікою їх значень - взаємовиключних і тому в багатьох випадках не допускають однакової дистрибуції: 병 이 심하다 - 건강 이 좋다. Проте, і цей критерій успішно застосовується для ідентифікації протилежних значень слів, оскільки сфера спільної сполучуваності все-таки досить велика, що також зумовлено специфікою значень антонімів - наявністю у них загального семантичної підстави пр. : 병 - 건강 (인간, 할아버지, 할머니 와 등).

Лінгвісти відзначають, що особливо багато антонімів, що позначають якісні ознаки, але критерій виділення антонімів за ознакою якості також має обмежену сферу застосування, бо чимало антонімів не мають такої ознаки, наприклад слова, які позначають координаційні поняття (위로 - 아래로, 앞 - 뒤), протилежно спрямовані дії (출발 하다 - 도착 하다) та інші. Що стосується полів і гнізд, то вони сприяють не стільки виявлення антонімічності, скільки підтвердженню фактів існування відповідних семантичних зв'язків між антонімами.

В рамках певного контексту слова можуть протиставлятися, не займаючи крайніх, полярних позицій в межах однієї семантичної шкали. Така розширена інтерпретація дозволила досліджувати різні аспекти антонімії, включаючи аналіз не тільки мовних антонімів, а й контекстуальні протиставлення.

В даний час спостерігається певне зміщення акцентів у вивченні антонімії - від загальномовного плану до конкретно-мовного втілення антонімії; все частіше визнається дослідниками суспільна природа мови, а аналіз системних мовних явищ носить антропологічний характер.

2.2. Стилiстичнi функцiї антонiмiв

Антонiми використовуються як яскравий виразний засiб у художньому мовленнi. Письменник бачить життя в контрастах, i це свiдчить не про суперечливiсть, а про цiлiснiсть сприйняття їм дiйсностi.

Основна стилiстична функцiя антонiмiв - бути лексичним засобом вираження антитези. Антитеза як стилiстичний прийом широко поширена в народнiй поетичнiй творчостi, наприклад в корейських прислiв'ях: Якщо слово яке виходить красиве, то i слово яке приходить у вiдповiдь теж красиве.

Антонiми виступають безпосереднiм маркером контрасту.

Антонiми в художньому тексті, знаходячи необхідну експресивнiсть, реалiзують авторськi iдеї, пов'язанi з розкриттям дiалектики душі героїв i з контрастним зображенням дiйсностi, а також сприяють створенню гумористичного ефекту.

Контраст реалiзується через порiвняння деяких уявлень, в яких проявляється протилежнiсть їх ознак. Ми називаємо контраст продемонстрованою протилежнiстю, так як в контрастi поняття поставленi в безпосередню асоцiацiю. Розглянемо приклад даного висловлювання в прислiв'ї:

고운 사람 미운 데 없고, 미운 사람 고운 데 없다.

В даному випадку протиставляються два поняття *고운 사람* i *미운 사람*, протилежнiсть ознак виражена антонiмами *곱다* i *몹다*.

У художньому тексті за допомогою контрасту здiйснюється сильний художнiй вплив на слухача-читача, апелюючи до його чуттєвої сфери. Контраст знаходить своє вираження тiльки у вiдносно закiнченому висловлюваннi, здiйснює художнє вплив в тому аспекті, який вибирає автор.

Стилiстичним прийомом, з яким, як правило, поєднується антитеза, є паралелiзм. Наявнiсть великого дослiдницького матерiалу дозволяє зробити висновок про те, що намічається тенденцiя видiлення особливого виду паралелiзму, використовуваного антитезою, а саме - антитезного паралелiзму.

Прикладом може послужити прислiв'я в корейськiй мові:

1. 인생은 짧고 예술은 길다.

2. 사람은 죽어서 이름을 남기고, 호랑이는 죽어서 가죽을 남긴다.

Значення протилежності в даному випадку будується на основі паралелізму і антитези.

Теоретичне і практичне вивчення всіх аспектів складного, діалектичного та поліфункціонального мовного явища - антонімії, що поєднує в собі риси універсальної логіки і мовної ідіоматики, закономірностей розвитку мов і відображення мовної детермінанти, має як монолінгвальне, так і полілінгвальне значення.

Сучасний стан дослідження антонімії характеризується постійним пошуком прийомів, що дозволяють зробити аналіз антонімів більш ефективним. Спостерігається певне зміщення акцентів у вивченні антонімії - від загальномовного плану до конкретно-мовного втілення антонімії, в зв'язку, з чим розширюється предметна область досліджень: аналізуються конкретні антонімічні ряди, їх функціональні властивості.

Антонімія починає розглядатися в зв'язку з такими явищами, як синонімія, полісемія, з виходом в більші семантичні об'єднання (Синонімо-антонімічні блоки).

2.3 Антонімія з такими явищами, як синонімія, полісемія

Оскільки антонімія розглядається з цими явищами. Виходячи з цього давайте більш детально розглянемо що таке синонімія та полісемія і як вони використовуються в корейській мові.

Синонімія

Синонімія тісно пов'язана з полісемією. Синоніми допомагають показати різницю в відтінках значення багатозначного слова.

У корейській мові дуже багато синонімів, але процес появи нових синонімів не переривається. Одна з основних причин появи синонімів - прагнення найбільш повно осмислити нове і дати йому назву.

Синоніми - це слова, що належать до однієї і тієї ж частини мови, близькі або тотожні за значенням і по-різному звучать.

Але існування абсолютних синонімів, в тих випадках. Коли тотожна НЕ тільки звана річ, але і поняття, такі синоніми не уживаються в мові і або прагнуть диференціюватися за значенням, або один із синонімів поступається дорогу іншому, а сам йде в пасивний словник або стає фактом діалекту, професійного мовлення, жаргону. Зазвичай синоніми включають в себе близькі значення.

Перш за все розглянемо такі приклади:

재능 - 재주 – талант

사과 - 사죄 – вибачення

기차 - 열차 – поїзд

발전 - 발달 – розвиток

결상 - 의자 – стілець

애인 - 연인 - кохана людина.

У цих синонімів існує найменша різниця в значеннях, але при цьому ми не можемо побачити і протиріч в їх значеннях.

Для того, щоб з'ясувати чи існують синонімічні відносини між двома словами розглянемо такі докази підтвердження синонімії:

1. Доказ заміною.

Цей спосіб існує для того, щоб визначити чи збережеться значення того чи іншого слова при заміні його іншим словом. наприклад:

네 동생 은 아주 멋있 더라.

네 아우 는 아주 멋있 더라.

На українську мову обидва ці речення можна перекласти так: «твій молодший брат дуже красивий». Але в корейській мові існує різниця між словами 동생 - 아우. Говорячи в третій особі, ми можемо сказати «동생분», але не можемо сказати «동생 님», навпаки, кажучи 아우 분 ми робимо помилку, так як необхідно говорити 아우 님.

Наприклад:

철수 는 아버지 를 잃고 수 없이 울었다.

철수 는 아버지 를 잃고 수 많이 울었다.

Два ці речення на українську мову також можна перекласти одним:

«Втративши батька, Чольсу дуже багато плакав ».

Тут різниця між виразами 수 없이 і 수 많이 полягає в тому, що можна сказати «수 없이 많은», але не можна - «수 많이 없이».

Ще один приклад заміни:

봉투 열 어 라.

피 봉 을 열 어 라.

Як і в попередніх прикладах обидва ці речення можна перекласти на українську мову одним реченням: «відкрий конверт». Але тут існує різниця в вживанні слів «봉투» і «피봉». А саме, кажучи «Дайте конверт», можна сказати «봉투 를 주세요», але не можна - «피 봉 을 주세요».

Таким чином, за мінімальним винятком використання більшості синонімів в корейській мові, вимагає великої уваги.

2. Доказ в контексті

Цей спосіб підтверджує наявність нюансів у відмінності значень слів, при їх зіставленні. Наприклад, слово «빠르다» - швидкий, укладає в собі значення «빨리», «재빨리», «속히», «퍼뜩», «후딱» «얼른»

Зіставлення цих значень виявляють деякі нюанси при їх використанні. Наприклад, розглянемо речення: «Швидше хапайте цю людину».

1. 그 사람 을 빨리 잡아라.

Тут прислівник «빨리» висловлює значення того, що будь-яка справа або дія займає короткий час.

2. 그 사람 을 재빨리 잡아라.

Тут «재빨리» в значенні дуже швидкого прийняття або дії.

3. 그 사람 을 속히 잡아라.

Тут «속히» - швидко, в поспіху.

4. 그 사람 을 퍼뜩 잡아라.

«퍼뜩» - має значення раптової появи будь-якої думки.

5. 그 사람 을 후딱 잡아라.

«후딱» - будь-яка справа або дія робиться дуже енергійно і швидко.

6. 그 사람 을 얼른 잡아라.

«얼른» - має значення «не можна тягнути, потрібно робити швидко».

Незважаючи на те, що прислівники, наведені в даних прикладах, можуть використовуватися в рівній мірі і можуть повністю замінити один одного, ці прислівники не можуть бути названі абсолютними нюансами в їх використанні, що виявляються в контексті.

3. Доказ за допомогою складних слів.

Розглянемо випадки використання слів «재산» і «재물» - кошти, стан, майно.

철수 는 재물 이 많다

철수 는 재산 이 많다

У Чольсу великі статки.

재산 목록 을 만들자

재물 목록 만들자

Давайте складемо перелік цінностей.

У даних прикладах слово «재물» має значення цінних речей або грошей. Це слово в основному використовується в кримінальному кодексі. В контексті це слово пов'язане з злочинними об'єктами. Слово «재산» використовується, коли йдеться про сукупність матеріальних цінностей, якими володіє людина або група людей.

У корейській мові існують парні слова - синоніми. Ці парні слова можуть складатися тільки з споконвічно-корейських слів:

아우 - 동생 - молодший брат,

꾸춤 - 꾸지람 - докір,

가 - 끝 - край,

걱정 - 근심 - занепокоєння,

즐겁다 - 기쁘다 - веселий;

споконвічно-корейських і сино-корейських слів:

결상 - 의자 - стілець,

사람 - 인간 - людина,

배 - 복부 - живіт,

긴 머리 - 장발 - довге волосся,

말 - 언어 - мова.

А також можуть бути і запозичені з інших мов:

담뱃대 - 파이프 – трубка (Курильна),

말마 - 휴가 - 바캉스 - відпустка,

김 - 스팀 - дим,

건물 - 빌딩 - будівля,

아내 - 와이프 піна.

Наявність синонімів створює в мові багатючі можливості для стилістики, коли вибори одного з синонімів визначається завданням висловлювання, його жанром і стилем.

Полісемія в корейській мові.

Мінімальною одиницею мови є слово. Слово - це комплекс звуків або один звук, що володіє певним, закріпленим мовною практикою суспільства значенням і функціонуванням як якоесь самостійне ціле. Власна функція слів у мові - ця функція називається номінативна.

Звичайно, номінативна в слові не пов'язана з прямим відношенням: дане слово - дана річ. Так. Слово «книга» 책 може служити назвою будь-якої окремої книги, але воно призначене в мові для називання будь-яких книг, цілого класу речей. Навіть власні імена не обмежуються поодиноким ставленням.

Значення слів - це їх співвідношення з елементами свідомості, перш за все з поняттями, а також з почуттями і волею виявленнями. Це не означає, що кожному поняттю відповідає певне слово (у займенників, наприклад, немає прямого співвідношення з поняттями), але будь-яке поняття в будь-якій мові може бути названо при допомоги слів, тому основна функція слів номінативна. Не називають поняття тільки вигуки (вони співвіднесені тільки з почуттями і волею виявленнями), але вони і не є справжніми словами.

Слово може бути однозначним (моносемічним):

날씨 - «погода», 책 - «книга»,
예술 - «мистецтво», 춥다 - «холодний».

Однозначні слова різноманітні за морфологічною структурою:

дієслово - «다르다» - «різниться», іменник - «다름» - «різниця, відмінність»,
прикметник «다르다» - «різний, відмінний», прислівник - «달리» - «по-різному» і т.д. ;

Слова з непохідної - «집» - «будинок» і похідною основою «걸개» - «вішалка».

(Від «걸다» - «вішати»), складні слова «돌다리» - «кам'яний міст»,
«올라가다» - «Підніматися», «장거리» - «далека відстань».

Термін, в ідеалі, прагне до однозначності, і більшість термінів є однозначними:

мед. : 위협 - «гастрит», 경색 - «інфаркт»;

літ. : 비유 - «алегорія»,

лінгвіст. : 부동사 - «дієприслівник», 명사 - «іменник» і ін.

Однозначні слова входять в різноманітні тематичні групи - назви рослин, представників тваринного світу:

자작 나무 - «береза»,

문어 - «восьминоги» 까치 - «Сорока» та ін. ;

назви людей за родом діяльності; спеціальності:

화가 - «Художник»,

음악가 - «музикант»,

의사 - «лікар».

Однак, більшість слів в корейській мові має кілька значень.

Здатність слова мати не одне, а кілька значень називається багатозначністю

або полісемією (грец. Polysemos - багатозначний) - 다의성, а слово називається багатозначним - 다의어.

У момент виникнення слово завжди однозначно. Нове значення є результатом переносного вживання слова, коли назва одного явища вживається як найменування іншого. Передумовою для вживання слова в переносному значенні є подібність явищ або їх змінність, в наслідок чого всі значення багатозначного слова пов'язані між собою. Незважаючи на багатозначність слово являє собою семантичну єдність, яке називається семантичною структурою слова.

Неможливо чітко класифікувати два значення слова як ідентичні або різні. До того ж неможливо точно визначити скільки значень містить будь-яка лексична одиниця, так як різні значення можуть бути близькі, або частково повторюватися.

Отже, нелегко вказати відмінність між різними значеннями. Так, дієслово «їсти», в словниках ділиться на: первинне, вихідне 먹다 і **похідне** значення: 소모 하다 - «витрачання» і 부식 하다 - «насаджувати».

Якщо говорити про похідне значення слів то на сьогодні продуктивними вважаються такі моделі афіксального словотворення, за якими на даному етапі розвитку мови утворюються нові слова.

У корейській мові високопродуктивними є моделі **похідних слів** із суфіксами: N + -원- (회사원), V + -기- (배우기), N + -관- (한국관), N + -계- (시계);

із префіксами: 옛- + N (옛날), 꽃- + N (꽃사랑);

малопродуктивними є моделі похідних слів із суфіксами: N + -원- (대학원), N + -관- (철관);

з префіксами: 외- + N (외아들), 알- + N (알약);

непродуктивними є моделі похідних із суфіксами: N + -를- (법률), N + -반- (반대반);

з префіксами: 시- + N (시아버지, 시어머니), 맏- + N (맏아들).

В акті словотворення одні одиниці є джерелами мотивації (мотивуючі слова), а інші – мотивованими.

Корейське мотивоване словотворення представлене п'ятьма моделями: 2 суфіксальними, 1 префіксальною, 1 квазісуфіксальною, 1 квазіпрефіксальною.

1. Суфіксальна модель слів однієї з частин мови, мотивованих тією самою частиною мови, яка віддзеркалює словотворення іменників (іменники, мотивовані іменниками): 미술가 – художник, скульптор; 관람객 – глядач, відвідувач; 옥심꾸러기 – скнара; та дієслів (дієслова, мотивовані іншими дієсловами): 열리다 – бути відкритим; 닫히다 – бути закритим.
2. Суфіксальна модель слів однієї з частин мови, мотивованих іншою частиною мови, яка властива для словотворення іменників та дієслів, причому іменники можуть мотивуватися дієсловами: 놀림 – подив, здивування; 듣기 – аудіювання; 웃음 – посмішка; прикметниками, зображувальними словами: 길이 – довжина, 높이 – широчінь.
3. Префіксальна модель слів однієї з частин мови, мотивованих тією самою частиною мови, за якою утворюються передусім іменники: 옛날 – стародавній; 늦잠 – довго спати, проспати; 날고기 – сире м'ясо; 무량 – безмежність, безмірність та дієслова: 불편하다 – незручний.
4. Квазісуфіксальна модель слів, утворених за допомогою квазісуфіксів – постпозитивних елементів, що приєднуються до основи та утворюють похідні слова з категоріально-класифікуючим значенням: 교통비 – транспортні витрати; 한복 – національне корейське вбрання; 음료수 – неалкогольні напої; 시민 – житель міста; 월말 – кінець місяця.
5. Квазіпрефіксальна модель слів, утворених за допомогою квазіпрефіксів – препозитивних елементів, що приєднуються до базової основи слів іншомовного походження та утворюють похідні слова з категоріально-класифікуючим значенням: 양녀 – прийомна дочка, 선급 – аванс, 강대국 – велика, сильна держава, 생고생 – марні страждання. Квазіпрефікси, на відміну від префіксів, мають ханмунне (китайське) походження та реально-речове значення, але це значення є категоріально-класифікуючим, що і зближує їх з афіксами.

Ми детально розглянули моделі похідних слів із суфіксами, п'ять модель Корейського мотивованого словотворення.

А тепер давайте повернемося до того що існує також відмінність між випадками використання дієслова «їсти» - 먹다 в виразах 고기를 먹다 - «їсти м'ясо», і 수프를 먹다 - «їсти суп».

У першому випадку мається на увазі використання вилки і паличок, а в другому - використання ложки або те, що суп можна пити - 마시다. Тут можна замінити не тільки повторення значень 먹다 - «їсти» і 마시다 - «пити», а й розширення значення 먹다 - «пити». Тобто в корейській мові

існує випадок використання дієслова 먹다 в вираженні 물을 먹다, замість 물을 마시다 - «пити воду», і навіть в вираженні 담배를 먹다 замість 담배를 피우다 - «Палити сигарету».

Слова як назви можуть легко переходити з однієї речі на іншу або на будь-яку ознаку цієї речі, на її частину. Тому питання про полісемію - це, перш за все, питання номінації, тобто зміни речей при тотожності слова. Питання про збереження і сталості поняття або його істотних ознак реалізується при полісемії по різному.

Перше питання полісемії: що таке пряме і що таке переносне значення?

Переносне значення будь-якого типу можна пояснити (мотивовано) через пряме, але і пряме значення непохідних слів даної мови, де це слово існує нез'ясовно.

Наприклад, чому 시계의 손 - «стрілка годинника» так називається?

Тому, що ця частина годинника, має певну функцію, схожу з людською рукою. А чому 사람의 손 - «рука людини», так називається, виходячи з даної мови, пояснити не можна. Непохідні слова прямого значення в тій чи іншій мові дані, але нез'ясовні.

Отже особливу проблему в лексикології становить взаємодія антонімічних слів зі своїми синонімами.

Антонімічні і синонімічні зв'язки перехрещуються: якщо до членів антонімічних пар привести синоніми, то останні виявляться між собою теж в антонімічних відносинах.

Синонімічні антонімам лексичні одиниці можуть складати свої полярні пари. Виходить, таким чином, антонімічно синонімічні ряди. Таким чином, створюється своєрідне антонімічне поле, або парадигма.

Пр.:

똑똑하다 «розумний» — 어리석다 «дурний, недалекий» — 멍청하다 «дурний, розгублений» ;

똑똑하다 «розумний, дотепний» — 둔하다 «дурний, обмежений»;

영리하다 «кмітливий» — 어수룩하다 «некмітливий, простодушний»;

명석하다 «ясний, світлий (про розум)» — 아둔하다 «дурний, некмітливий»;

약다 «розумний, тямущий» — 미련하다 «дурний, недогадливий»;

Взаємозв'язок лексичних парадигм синонімів і антонімів об'єктивно закладена в самій природі мови (в лексичній системі).

Стилістично не виправдане вживання антонімів

Аналізуючи вживання антонімів у мовленні, іноді можна зіткнутися з помилками в побудові антитези, наприклад: Ця книга охоплює все. Це книга про народження і смерть, про любов і радість, про ненависть, страждання і горе.

Автор порушив послідовність перерахування, позбавивши мову стрункості. Прийом антитези вимагає чіткості в зіставленні контрастних понять: після слова любов слід поставити його антонім ненависть, поруч зі словом радість - горе, згадавши про страждання, автору потрібно було дати антонім до цього слова або виключити «випадаючий» з антитези іменник.

Вживання антонімів виправдано в тому випадку, якщо воно дійсно відображає діалектичну єдність протилежностей навколишнього життя. Але іноді гра слів, побудована на антонімах, не відображає реального протиставлення, що не розкриває внутрішніх протиріч і сприймається як свого роду трафарет (наприклад, в заголовках газетних статей «Великі біди малого кіно», «Великі біди малого флоту», «Великі біди малого бізнесу» і т.д.).

Регулярність антонімічних відносин в мові не дозволяє вільно змінювати склад антонімічної пари. Про погане знання лексики свідчать помилки в побудові антонімічної пари: Молоді люди живуть активно, вони не «шпигуни» (рос.в. цього слова соглядатай) життя, а її учасники. Слово «соглядатай» означає «людина, яка таємно спостерігає за кимось», воно не пов'язане зі словом «учасник» антонімічними відносинами. Автору слід було написати довільний спостерігач, споглядач.

Висновки до Розділу 2

Ми дізнались, що антонімія являє собою одну з мовних універсалій: вона властива всім мовам, а одиниці виявляють принципово загальну структуру протилежних значень і велика подібність у структурній і семантичній класифікації антонімів.

Теорія антонімії не стоїть на місці, безперервно удосконалюється і розвивається, як розвивається мова і форми її існування. Будь-яка зміна значення слів, вживання слова в новому словосполученні призводить як до появи нових антонімічних опозицій, так і до руйнування якоїсь частини антонімічних пар. Внаслідок втрати словом протилежного значення або зникнення з мови слова в цілому. Однак антонімія постійно збагачується і за рахунок виникнення нових слів і словосполучень, і за рахунок розвитку полісемії.

Антропоцентризм сучасної лінгвістичної науки виводить проблему антонімії далеко за межі власне системно-мовного тлумачення і обумовлює багатоаспектність осмислення.

Виходячи з цього, у вивченні антонімії виділяються власне лінгвістичний (структурно-семантичний), когнітивний і дискурсивний(прагмалінгвістичний) аспекти опису. Але у всіх у них первинним є звернення до форми, значення, функції.

Загальні висновки.

Виходячи з мети та завдання наукової роботи ми розглянули та вирішили теоретичні питання. Проаналізували сучасний стан використання антонімів. Визначили поняття «Антонімія» виявили особливості, структуру, функціонування, види та класи.

З'ясували, та проаналізувати антоніми в передачі семантики протилежності та дослідити стилістичні функції антонімів.

На основі методологічного дослідження, ми розглянули загально-наукові методи (дедукція, індукція, спостереження, систематизація, аналіз).

Розглянули питання щодо поняття антитези та її використання на прикладі корейських прислів'їв. Проаналізували використання антонімів у віршах корейських поетів, детально розібравши це на прикладах.

Ми розглянули як антонімія використовується в лексиці. Окрім іншого ми встановили, що вона починає розглядатися в зв'язку з такими явищами, як синонімія, полісемія.

Анотація

과학적 연구의 목적과 목표를 바탕으로 이론적 문제를 고찰하고 해결했습니다. 반의어의 사용 현황을 분석했습니다.

"반의어"의 개념을 정의하여 특징, 구조, 기능, 유형 및 클래스를 공개했습니다.

반대의미의 의미 전달에서 반의어를 찾아 분석하고 반의어의 문체적 기능을 탐구했습니다.

방법론적 연구를 바탕으로 일반적인 과학적 방법 (연역, 체계화, 분석)을 고려했습니다.

한국어 속담의 예를 통해 대조의 개념과 그 쓰임새를 고찰했습니다. 한국 시인의 시에서 반의어 사용을 분석하여 예시와 함께 자세히 분석했습니다.

어휘에서 반의어가 어떻게 사용되는지 살펴보았습니다. 무엇보다도 동의어, 다의어와 같은 현상과 관련하여 고려되기 시작했다는 것을 발견했습니다.

Список використаних джерел

1. 김 종택 (1992) 국어어휘론.
2. 노 대구 (2002) 한국어의회용의미론.
3. 박 영순 (1994) 한국어 의미론: 고려대학교 출판부.
4. 박 영순 (2003) 한국어 교육론.
5. 박 영순 (2004) 한국어 교육론.
6. 성 광수 (1999) 국어의 단어형성과 의미해석: 도서출판.
7. 신 은경, 김 춘주, 이경희 (2006) 한국어 어휘 연습.조판행.
8. 이 관규 (1999) 학교문법론.
9. 이 광호 (2004) 국어 어휘의미론.
10. 이 익섭 (1986) 국어학 개설.
11. 임 지룡 (1992) 국어 의미론: 탐출판사.
12. 임 지룡 (1997) 인지 의미론.
13. 최 전승, 최 재해 (1999) 국어학의 이해
14. Розенталь Д.Е., Теленкова М.А. Словник-довідник лінгвістичних термінів - М., 1976. С. 26.
15. Баллі Ш. Французька стилістика/Пер. з франц. К.А. Долинина. - М., 1961. С.394.
16. Хан Йонг Уна Збірник віршів Хан Йонг Уна. Пісня ченця, пісня мовчання. Асоціація культури корейських видавництв, Сеул,1990.С.38.
17. Апресян. Ю.Д.Лексична семантика (синонімічні засоби мови). "Східна література" РАН. - М., 1995. С. 284-315.
18. 정종진. 한국의 속담 대사전. 서울시, 2006.
19. Введенська Л.А. Проблеми лексичної антонімії та принципи складання словника, 1973. С. 10-11.
20. 법정 스님 법문집-2. '한 사람은 모두를 모두는 한 사람을', 서울. 2010. 109 стор
21. 법정 스님 법문집-2. '한 사람은 모두를 모두는 한 사람을', 서울. 2010. 12 ден
22. 김광해. 도서출판 單語말. 서울. 2000. С. 444
23. Словник антонімів корейської мови за редакцією Сеульського Університету. Сім Че Гі. Сеул. 2010. С.131).
24. 김광해. 도서출판 單語말. 서울. 2000. С. 153
25. Словник корейських прислів'їв. Сеул, 2003.
26. Збірник віршів Хан Йонг Уна. Пісня ченця, пісня мовчання. Асоціація культури корейських видавництв, Сеул,1990.С.38.

27. Збірник віршів Хан Йонг Уна. Пісня ченця, пісня мовчання. Асоціація культури корейських видавництв, Сеул, 1990. С.20.